

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

HIDVÉGI kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(5482/05. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. október 14.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Hidvégi kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Françoise Tulkens, *Elnök*,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Sajó András,
Nona Tsotsoria,
İşıl Karakaş *bírák*,
és Sally Dollé *Hivatalvezető*,
2008. szeptember 23-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (5482/05. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Hidvégi László Endre („a kérelmező”) 2005. február 4-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Kutas G., Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Hóltzl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2007. november 21-én a Második Kamara Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy határozott, hogy a kérelem érdeméről és elfogadhatóságáról a Bíróság egyidejűleg hoz döntést.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1955-ben született és Budapesten él.

5. 1997 áprilisában a kérelmező M.S. magánszemélytől lakást vásárolt. Az eladó 1997. július 30-ig terjedő visszavásárlási jogot kötött ki magának. Ezt a jogot azonban a szükséges anyagi eszközök hiánya miatt nem tudta érvényesíteni.

6. 1997 szeptemberében a földhivatal bejegyezte a kérelmező tulajdonjogát a lakásra. Ezt követően a kérelmező felszólította M.S.-t, hogy adja birtokba a lakást. Mivel M.S. nem volt hajlandó elhagyni a lakást, a kérelmező azt kérte a Gödöllői Városi Bíróságtól, hogy rendelje el az

adásvételi szerződés – amelyet közjegyzői okiratba foglaltak, s amely ennél fogva jogerős bírósági ítéletként végrehajtható volt – végrehajtását. A Városi Bíróság 1997. november 10-én elrendelte a végrehajtást.

7. Ezt követően M.S. pert indított a Gödöllői Városi Bíróság előtt, az adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítását és a végrehajtás megszüntetését kérve a bíróságtól. 1998 áprilisában a Városi Bíróság elutasította a felperes keresetét. Fellebbezés nyomán 1998 októberében a Pest Megyei Bíróság helyben hagyta az elsőfokú határozatot.

8. M.S. perújítást kért. A Gödöllői Városi Bíróság felfüggesztette az adásvételi szerződés végrehajtását. A kérelmező fellebbezett. A Pest Megyei Bíróság megváltoztatta az elsőfokú határozatot, és 1999 áprilisában elrendelte a végrehajtás folytatását. Ezt követően M.S. perújítási kérelmét a bíróság elutasította. 1999 májusában M.S. ismét kérte a végrehajtás felfüggesztését, de a Városi Bíróság elutasította a kérelmet.

9. Időközben a kérelmező ellen vádat emeltek a szóban forgó szerződés meghamisítása miatt. A folyamatban lévő büntetőeljárásra figyelemmel a Gödöllői Városi Bíróság 1999. július 15-én felfüggesztette a szerződés végrehajtását. 2003 májusában a másodfokon eljáró Megyei Bíróság felmentette a kérelmezőt. 2004. június 12-én a kérelmező a végrehajtás folytatását kérte. 2004. július 13-án a Városi Bíróság helyt adott a kérelmező keresetének. 2004. október 21-én a Megyei Bíróság helyben hagyta az elsőfokú határozatot.

10. Az ügyiratokban fellelhető információk szerint a végrehajtási eljárás jelenleg is folyamatban van.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

11. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

12. A Kormány vitatta az állítást.

13. A figyelembe veendő időszak 1997. november 10-én kezdődött, és az ügyiratokban fellelhető információk szerint még nem ért véget. Ilyen módon két bírósági szinten már több mint tíz éve és tíz hónapja tart.

A. Elfogadhatóság

14. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

15. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

16. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

17. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

18. Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNYHEZ FÜZÖTT ELSŐ KIEGÉSZÍTŐ JEGYZŐKÖNYV 1. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

19. A kérelmező azt is panaszolta, hogy az eljárás hossza megsértette a kérelmező számára az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikkében biztosított, tulajdon védelméhez való jogot. Az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikke kimondja:

"Minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik.

Az előző bekezdésben foglaltak nem korlátozzák az államok jogát olyan törvények alkalmazásában, melyeket szükségesnek ítélnék ahhoz, hogy a javaknak a köz érdekében történő használatát szabályozhassák, illetőleg az adók, más közterhek vagy bírságok megfizetését biztosítsák."

20. A Bíróság megjegyzi, hogy ez a panasz az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján előterjesztett, a Bíróság által már megvizsgált

panasszal kapcsolatos, így ezt a panaszt is elfogadhatóvá kell nyilvánítani. Az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján hozott döntésre figyelemmel azonban (ld. fenti 18. bekezdés) a Bíróság úgy véli: nem szükséges külön megvizsgálni, hogy az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikkét megsértették-e (ld. *Zanghi v. Italy*, 1991. február 19-i ítélet, Series A no. 194-C, 47. o., 23. bekezdés).

III. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

17. A Bíróság észrevételezi, hogy a kérelmező az Egyezménynek az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikkével együtt olvasott 14. Cikke alapján is panaszt terjesztett elő, anélkül azonban, hogy a panaszt valószínűsítette, vagy kifejtette volna. A Bíróság mindenesetre úgy véli: a kérelmező beadványaiban nincs jele annak, hogy a kérelmező – az Egyezményt sértő – megkülönböztetést szenvedett volna. Ebből következik, hogy a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan alaptalan a 35. Cikk 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

IV. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

22. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

23. A kérelmező 15000 euró vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

24. A Kormány vitatta az igényt.

25. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Méltányossági alapon azonban a Bíróság 8000 euró nem vagyoni kártérítést ítél meg a kérelmező számára.

B. Költségek és kiadások

26. A kérelmező további 4500 eurót követelt a hazai bíróságok és a Bíróság előtti eljárás során felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

27. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdéssel kapcsolatban.

28. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmező költségtérítés iránti igényét semmilyen dokumentummal nem támasztotta alá, ezért az igényt el kell utasítani.

C. Késedelmi kamat

29. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával és a tulajdonjog megsértésével kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*, hogy az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikke alapján előterjesztett panaszt nem szükséges külön megvizsgálni;
4. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 8000 (nyolcezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
5. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit elutasítja.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. október 14-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Sally Dollé
Hivatalvezető

Françoise Tulkens
Elnök